

ה"ט 23907/12/21 - מ.ר. נגד י.ר.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ה"ט 23907-12-21 ר. נ' ר.

תלה"מ 39022-04-21

פני כבוד השופטת עידית בן-דב ג'וליאן

תובעת/מבקשת

מ.ר.

ע"י ב"כ עו"ד אילן חלמיש ועו"ד ליאור ינר

נגד

נתבע/משיב י.ר.

ע"י ב"כ עו"ד מאיה רוטנברג ועו"ד ניר רוטנברג

החלטה

בעניין הוצאות ההליכים

1. בקשת המבקשת ("האם") למתן צו הגנה נגד המשיב ("האב") כלפי בתם הקטינה בת ה-5 בטענה כי האב פגע מינית בבת - נדחתה בפסק דין מיום 3.3.22.

במסגרת ברור הטענות מונתה לקטינה אפטרופסה לדין עו"ד מאיה חונגר, עורבה עו"ס לחוק נוער, עו"ס משפחה, התקבל דו"ח חסוי של חקירת ילדים שנערכה לקטינה ומסקנות, ומונתה מומחית מטעם בימ"ש ד"ר נעמי כריר-הן, אשר הגישה חוות דעת לאחריה נחקרה.

התקיימו ארבעה דיונים, שלושה מתוכם במעמד הצדדים.

מסקנת כל גורמי הטיפול והמקצוע כי האב לא פגע מינית בקטינה.

2. מדובר בהליך שני בו נקטה האם על פי החוק למניעת אלימות במשפחה נגד האב בטענה לפגיעה מינית בקטינה.

הליך קודם אשר הוגש על ידה בחודש דצמבר 2020 (ה"ט 36921-12-20) נדחה בפסק דין מיום 24.2.21. נקבעה חלוקת זמנים של הקטינה בין ההורים כולל לינה, האם חויבה בהוצאות.

בחלוף כעשרה חודשים ממועד דחיית הבקשה הגישה האם את הבקשה הנוכחית בשמה של הקטינה, על מעשים מגונים לכאורה שביצע בה האב.

במסגרת הבקשה הנוכחית, לאחר ברור מקיף של הדברים באמצעות גורמי מקצוע וגורמי טיפול, כאמור, נמצא כי אין כל ממש בבקשה.

בפסק דין מיום 3.3.22 נדחתה הבקשה. בהמלצת המומחית שמונתה, לה הסכימו הצדדים והאפוטרופסה לדין, הופנתה המשפחה להליך טיפולי אצל מומחה קליני, צומצמו זמני השהות של הקטינה עם האם בשלב זה ועד קבלת דיווח ראשוני של המומחה.

בהסכמת האם נמחקה תביעה נוספת שהגישה בעניין הקטינה למשמורת בלעדית וקביעת זמני שהות של הקטינה עם האב ללא לינה ובפיקוח (תלה"מ 39022-04-21).

הצדדים נדרשו להגיש סיכומים בעניין הוצאות שני ההליכים, אשר הוגשו ומכאן החלטה זו.

3. נדרשתי לטענות הצדדים. במסגרת השיקולים בפסיקת ההוצאות אני מביאה בחשבון, בין היתר כי:

- הבקשה לצו הגנה נדחתה;

- טענות המבקשת בהליך נמצאו כלא מבוססות. מסקנת המומחית מהאבחון שנערך לאם כי מדובר ב"אישה מתוחכמת וערמומית, המציבה לעצמה יעדים וחותרת אליהם ללא לאות, בלא שתיתן לעצמה דין וחשבון לגבי העלויות שיידרשו בהמשך הדרך" (עמ' 11 בחווה"ד). מסקנת המומחית מהאבחון שנערך לאב כי הוא "חף מכל חריגה מהתנהגות נורמטיבית" (שם);

- התקיימו ארבעה דיונים, מהם שלושה במעמד הצדדים ובמעמד אפוטרופסה לדין, עו"ס לחוק נוער, עו"ס המשפחה ודין אחרון בו נחקרה המומחית;

- מדובר בהליך שני באותו עניין לאחר שהליך קודם נדחה;

- נמצא כי המבקשת עשתה שימוש לרעה בהליך על פי החוק למניעת אלימות במשפחה;

- המבקשת בהתנהלותה גרמה לפגיעה בקטינה ופגיעה בלתי נסבלת באב אשר נאלץ להתמודד מול הטענות הקשות כלפיו. אמנם בימ"ש לא מצא להפסיק את זמני שהות הקטינה עם האב במהלך ניהול ההליך, אך נקבע כי מי מבני משפחתו יהא נוכח במפגשים;

- התביעה לקביעת זמני שהות של הקטינה עם האב ללא לינה ובפיקוח נמחקה בהסכמת האם בתום הדיון בהליך ה"ט";
- לאב נגרמו הוצאות גבוהות בניהול ההליכים. האב נדרש להגיש כתב הגנה בהליך בעניין הקטינה והתקיים דיון אחד, האב נדרש להגיש תצהיר ותגובות בהליך ה"ט והתייצב לשלושה דיונים כשהוא מיוצג, האב נדרש לתשלום שכ"ט עו"ד, תשלום שכ"ט המומחית. זאת מעבר לעלויות רגשיות, נפשיות קשות מובנות מאליהן בנסיבות העניין, אותן לא ניתן לכמת בכסף.
- 4. טוענת האם מנגד, כי לא היתה לה ברירה, אלא להגיש את הבקשה לצו הגנה, לנוכח דברים ששמעה מהקטינה ולא מדובר בתלונת סרק. בהמשך לכך טוענת, כי פסיקת הוצאות יכול ותמנע בעתיד מהורים הגשת תלונות ובקשות לאחר שמיעת אמירות מטרידות מילדיהם, מהחשש כי יחויבו בהוצאות.
- לא ניתן להותיר טענה זו ללא מענה, ומשכך יובהר באופן המפורש ביותר - מובן מאליו הוא, כי חובה על כל הורה לפנות, לדווח ולטפל כאשר סבור הוא כי ילדו נפגע, בהקדם האפשרי לאחר שנודע לו דבר הפגיעה. זו גם אחריות ההורית.
- אלא שלא כך הם פני הדברים ולא כך פעלה האם בעניין שלפני ונסיבותיו. תאור האם את השתלשלות העניינים עובר להגשת הבקשה, למצער, אינם מדויקים.
- האם התייצבה לדיון במעמד צד אחד בבקשתה למתן צו הגנה באולם בימ"ש ביום 12.12.21. מדבריה לפרוטוקול יכול היה השומע להבין, כי היא כלל לא יודעת במה מדובר, והגישה בבקשתה לאחר שהופנתה לעשות כן בדחיפות על ידי משטרת ישראל בעקבות דיווח שקיבלה מהרווחה בעניין פגיעה בקטינה.
- בהמשך ההליך ומתוך דברי העו"ס ודברי האם עצמה (למשל פרוטוקול דיון מיום 15.12.21, במעמד העו"ס), התברר כי:
- האם דיווחה לשפ"ח על דברים ששמעה לכאורה מפי הקטינה, לאחר כשבועיים מהמועד בו טענה שנאמרו;
- האם לא פנתה באותו שלב למשטרה, לא פנתה לעו"ס המטפלת במשפחה ולא פנתה לבימ"ש;
- הדברים דווחו לרווחה והעו"ס פנתה לאם ושוחחה עמה. העו"ס אמרה לאם, כי כיוון שלטענתה היא זו ששמעה את הדברים מפי הקטינה והיתה עדת שמיעה, עליה לפנות למשטרה;
- אלא שהאם התעקשה על כך שהעו"ס היא שתגיש את התלונה, וכך נעשה. רק לאחר שהמשטרה יצרה קשר עם האם, היא פנתה להגשת הבקשה לצו הגנה;
- בשום שלב האם לא אמרה בדיון הראשון שהתקיים כי היא זו ששמעה הדברים מפי הקטינה, כי היא שדיווחה, כי היא שביקשה שהעו"ס תגיש תלונה במשטרה תחתיה;

- האם לא הניחה הסבר מדוע המתנה כשבועיים טרם דיווח לשפ"ח;

- האם פנתה לקבלת ייצוג עו"ד שלושה שבועות קודם הגשת הבקשה לצו הגנה. בדיון שהתקיים ביום 15.12.21 נטען על ידי באי כחה כי שמעו מהאם בפעם הראשונה על טענתה כי האב פגע מינית בקטינה ימים בודדים טרם הגשת הבקשה (פרוטוקול עמ' 6).

נראה כי די בכך כדי לשלול ולדחות את נימוקי האם בעניין פסיקת ההוצאות.

לא מדובר בבקשה שהגישה האם סמוך לשמיעת הדברים לכאורה מפי הקטינה, אלא מספר שבועות לאחר מכן, ללא הסבר מניח דעת לנוכח חומרת הטענות.

לא מדובר בבקשה שהוגשה על ידי האם על יסוד דברים ששמעה לכאורה מהקטינה כפי שטוענת בסיכומיה. האם הציגה את הנסיבות שקדמו להגשת הבקשה בכך שהופנתה לעשות כן על ידי המשטרה בעקבות דיווח הרווחה, מבלי לציין כי היא זו שדיווחה לרווחה והיא זו שביקשה שהרווחה תגיש תלונה במשטרה.

מדובר באם אשר הייתה מיוצגת משך שלושה שבועות במהלכם לא העלתה כל טענה באזני באי כוחה בדבר פגיעה לכאורה בקטינה.

מתוך שכך, ברי כי אין בפסיקת הוצאות מתאימות בנסיבות העניין שלפני, כדי להעלות איזה שהוא חשש, ולו מזערי, מהימנעות מהגשת בקשות מתאימות במקרים מתאימים ומוצדקים.

5. במכלול הדברים ועל יסוד המובא לעיל נקבע כדלקמן:

א. האם תשלם לאב הוצאות שני ההליכים ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 25,000 ₪.

ב. בנוסף תישא האם במלוא שכ"ט המומחית ד"ר כהן עבור חוות דעתה והגעתה לחקירה. האם תשיב לאב את הסכומים ששילם למומחית.

הסכומים ישולמו על ידי האם לאב בתוך 30 ימים מהיום. ממועד זה יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין עד התשלום בפועל.

ההחלטה ניתנת לפרסום ללא פרטים מזהים

ניתנה היום, י"ב אדר ב' תשפ"ב, 15 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.